

BREU CRONOLOGIA I ANECDOTARI DEL PROCÉS D'ADOPCIÓ VISCUT PER PEP PORRÀ I ISABEL MAESTRE

Octubre 2001

23/5/2000 Lliurem la instància a l'ICAA. Cal posar un país d'entrada. Posem Xina, encara que no decidits del tot. Ens diuen que si volem més endavant podem canviar-ho.

9-10/6/2000 "Marató" a la Fundació Eulàlia Torres de Bea. El dissabte a la tarda fem la primera reunió sols amb la persona que ens farà l'informe.

19/6/2000 Segona reunió. Molt fluida i agradable per a tots.

28/6/2000 Ens visita a casa i fem una reunió més. Tot perfecte.

12/7/2000 Darrera reunió. Comuniquem que hem canviat de país i ens arregla els papers per fer la sol·licitud a Madagascar. Vàrem canviar perquè des de l'inici volíem dos infants i amb Xina és impossible. Durant el procés hem parlat amb gent que ha adoptat infants a Madagascar i ens ha agradat el que hem sentit.

20/10/2000 Ens lliuren l'informe d'idoneïtat. Abans hem estat preparant els papers que demanen des de Madagascar. Portem tots els papers a la traductora.

13/11/2000 Enviem cartes a 6 orfenats a traves de DHL.

16/11/2000 Lliurem els papers al Consolat de Madagascar a BCN

21/11/2000 Ens truca el Jordi (pare d'un nen malgaix que hem conegut en una reunió) des de Tana dient que a l'Etoile du Matin tenen una nena de 18 mesos per nosaltres.

22/11/2000 Parlem amb Mme. Charlotte (directora de l'Etoile du Matin) i ens dóna les dades de la nena. També ens diu que farà tot el possible per tenir un altre infant aviat.

3/12/2000 Trucada al contestador de casa molt estranya, sembla des de Madagascar. Truquem nosaltres a Mme Charlotte, i ens diu que ens ha assignat una altra nena de 6 mesos.

Desembre 2000. Ens passem tot el mes intentant parlar amb el Ministeri d'Afers Estrangers per saber si els nostres papers han arribat. No hi ha manera. Tampoc rebem res dels papers de les nenes.

24/12/2000 Tenim fotos i vídeos de les nenes perquè han tornat uns pares amb la seva nena. També ens porten algun paper de la més petita.

8/1/2001 Parlem amb Paris (ambaixada de Madagascar) per saber quin dia varen sortir els nostres papers. Ens diuen que el 12 de desembre varen sortir i que ja haurien de ser a Madagascar.

19/1/2001 Seguim intentant saber si els nostres papers estan a Tana. No hi ha manera.

Mitjans de febrer: Ja no tenim la nena gran assignada, sembla ser que una avia l'ha reclamada. Parlem amb la Mme Charlotte i ens diu que farà el possible per tenir un altre infant aviat.

20/2/2001 Rebem tots els papers que ens faltaven de la petita.

8/3/2001 Ens han assignat un nen d'una setmana!!!!!!

10/4/2001 Els pares que ara són a Tana tenen els papers del nen per nosaltres, els fan arribar a través d'una persona francesa que marxa de Tana al cap de dos dies

16/4/2001 Ja tenim tots els papers dels nens.

24/4/2001 Mme. Charlotte entrega la seva part als Ministeris i comprova que el nostre dossier ja hi era.

2/5/2001 Intentem parlar amb en Maurice del Ministeri de la Població però ens diuen que estarà fora dues setmanes.

8/5/2001 Intentem parlar amb l'advocat però no hi ha manera

10/5/2001 Aconsegüim parlar amb l'advocat i sembla que ens entenem.

15/5/2001 Parlem amb en Maurice. Els papers estan al tercer Ministeri. No creiem que arribin a la reunió interministerial del primer dimecres de juny. (En aquesta reunió es donen per tancats tots els tràmits ministerials per fer una adopció)

29/5/2001 Parlem amb el Maurice. Els papers estan al 5è ministeri i passaran la reunió interministerial del 6/6.

30/5/2001 Parlem amb l'advocat. Ens demana una fotocopia de l'expedient (ho enviem per DHL) i ens ofereix quin dia volem fer la compareixença entre el 18/6 el 2/7 , el 16/7 i el 30/7. Nosaltres triem el 2/7 per motius logístics i de feina.

5/6/2001 Parlem amb Mme Charlotte i li expliquem clarament que farem dos viatges i que no volem treure els nens de l'orfenat. Els anirem a veure a l'orfenat.

20/6/2001 Tornem a parlar amb Mme. Charlotte i li expliquem els nostres plans. Arribarem el 28, via Johannesburg perquè no hem trobat bitllets a bon preu

amb Air France. Ens allotgem a l'Hotel de la France i no volem treure els nens de l'orfenat. Ens quedarem fins el 7 de juliol.

28/6 a 7/7 2001 Fem de tot. Visitem els nens a diari durant els tres primers dies. Sobretot perquè la nena plora molt i ens fa patir el dia de la compareixença davant del jutge. El dia 2 arribem als jutjats a les 7.45h, a les 8.45h apareix l'advocat, a les 9.05h entrem a l'edifici i ens esperem fins a les 10.30h per entrar a la sala.

Ens fan dues preguntes: Són aquests els fills que voleu? I, Perquè Madagascar? Tot perfecte, molts nervis però els nens no han plorat i tots surtim contents.

A l'endemà anem a veure el cònsul d'Espanya a Madagascar per arreglar tots els papers i deixar-ho tot preparat per fer els passapots espanyols dels nostres fills.(veure annexa).

La resta de dies els ocupem en anar a l'orfenat, fer les fotos carnet del nens, trobar allotjament pel proper viatge (pensem que a l'hotel serà molt incòmode amb ells) i fer una visita a l'orfenat Miora i a la comunitat Akany Tsimoka.

Per fer les fotos vàrem trobar un lloc perfecte en el Centre Comercial Hollywood, que es troba a mig camí entre Tana i l'Etoile.

Per fer tots els trasllats varem contractar l'Hery com a xofer. Ha estat un gran encert. Comptem amb ell pel proper viatge i li recomanarem a tothom.

L'estada a l'Hotel de la France va ser còmoda i satisfactòria. Es com una illa occidental en mig de Tana. Tenen restaurant, cafeteria, bar. Permet fer les cites amb l'advocat o altres persones sense preocupacions. L'habitació et permet llegir, veure la tele, guardar els diners i documents (tenen caixa forta) i sentir-te una mica com a casa.

Davant mateix de l'Hotel es troba Air France. Hi anem un parell de vegades per intentar trobar bitllets pel proper viatge. Ara ja sabem que l'endemà de la compareixença va haver-hi el judici i estem esperant la sentència. Sembla viable trobar bitllets però necessitem saber les dates exactes que vindrem.

Ens plantejem molt quina serà la millor manera de viure a Tana la setmana que vindrem a buscar els nens. Creiem que l'Hotel de la France no serà gaire còmode per ells, però la casa que hem vist tampoc ens entusiasma. Ens parlen de la Residència Rova i decidim anar a veure-la. Es perfecte, com un hotel però en apartament. Podem cuinar nosaltres i tenim espai perquè els nens estiguin per terra jugant, (està tot enmoquetat). Les persones que els gestionen són molt amables. El preu es similar al de l'Hotel (menys de 400FF la nit) i podem fer la reserva des de BCN per e-mail quan sapiguem les dates segures.

Últim dia: compra de records en un temps record. L'advocat ens sorprèn amb la sentència a la ma. Tot plegat resulta que el dia 5 d'agost ja tindrem la Grosse.

Ens explica que per tenir-la abans que nosaltres marxéssim ha donat una propina al funcionari dels jutjats que l'havia de redactar. Com ha sigut iniciativa d'ell i no ens ho havia comentat no ens demana res. Tanmateix decidim assumir-ho. Paguem 500.000 FM. (es la primera i única "mordida" amb la que ens hem trobat).

Ho hem deixat tot arreglat de tal manera que el dia 6 d'agost l'advocat lliuri els papers definitius (la grosse i la partida de naixement) al consol Aquest hi afegirà els papers que ja té i ho enviarà per DHL a l'ambaixada d'Espanya a Sudàfrica per tal que ens facin els passaports espanyols dels nens.

Per agafar l'avió hem de sortir a les 4h de la matinada. Els tràmits de sortida a l'aeroport son eterns (2h) i el viatge de tornada també. No podem fer aquest recorregut amb els nens perquè no ho aguantaran. Hem de trobar com sigui bitllets amb Air France.

Del 9 de juliol al 15 d'agost

Temps d'espera i preparatius. Ens costa molt trobar bitllets per aquestes dates (plena campanya turística) amb Air France. Al final ho aconseguim gràcies al Jaume de Bestours (annexa).

Nosaltres voldriem haver sortit el 12 d'agost però sols hem trobat bitllets pel 15. El consol ens va comentar que des de l'enviament amb DHL havíem de comptar entre 10 i 15 dies.

Decidim sortir el 14 a la tarda i dormir a París, per tal d'assegurar-nos no perdre el vol Paris-Tana que surt a primera hora. Mentre esperem el vol a BCN ens truquen dient que els passaports acaben d'arribar a Tana des de Sudàfrica.

Arribem el 15 a la nit, el 16 al mati anem a buscar els nens. A l'anada parem en el Centre Comercial per comprar sucs, galetes i caramels i poder fer una petita festa de comiat amb tots els nens de l'orfenat.

Del 16 al 18 d'agost és un "non stop" continu. Anada al consolat a buscar els passaports, recerca de l'advocat perquè ens doni els passaports malgaixos, compres de menjar infantil, dormir poc, riure molt, aprendre un munt de coses, demanda de canvi de bitllets a Air France per tornar abans,.....

Finalment l'advocat el localitzem el 18. Per canviar els bitllets ens demanen massa diners i decidim no córrer i marxar el 22 tal com teníem previst. Passem els dies fent el turista per Tana. Recomanem el zoo, el cocoparc, les vistes des del Palau de Rova, i la visita al bar/restaurant Grill du Rova.

El 22/07/2001 ens acomiadem de la Mme Charlotte, que ens dóna uns regals i de l'Hery i la seva família (actualment un amic més que un xofer)

La nit del 22 al 23 estem tots molt emocionats per què per fi tornem a casa

A l'arribada a l'aeroport a les 10.30 de la nit amb els dos nens a coll, mig adormits i amb l'expectativa de tornar a patir un munt d'hores fent tràmits i

tràmits, vàrem tenir la fortuna de que el senyor que ens porta les maletes ens ofereix que per 100FF pot pagar a la policia per fer-nos passar primers i no haver de fer cua. (si us interessa és el portador número 19). Ens decidim i realment funciona a la meravella. Ara ja som a territori internacional Estem tant contents que havíem pactat amb ell donar-li 15000FM i li donem 25000FM

Podem observar com les persones que teníem inicialment davant a la cua tarden 1 hora i 45 minuts a fer tots els tràmits.

23/08/2001 a les 16h aterrem a BCN. Per fi!!!!